

ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 7 — ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ Κ. Κ. ΙΩΑΚΕΙΜ

(Εἰς ἀπάντησιν τοῦ φυλλαδίου του
«Τὸ Παλαιοημερολογιακὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι»)

«Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, μα-
ταιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα ο
ἐκ τῆς περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομί-
ζειν, οἵτινες ὄλους οἴκους ἀνατρέ-
πουσιν διδάσκοντες ἂ μὴ δεῖ αἰσχροῦ
κέρδους χάριν».

(Ἐπιστολὴ Παύλου πρὸς Τίτον
Α'. 10—12)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1948

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Δημητριάδος

κ. κ. **ΙΩΑΚΕΙΜ**

(Εἰς ἀπάντησιν τοῦ φυλλαδίου τοῦ «Τὸ Παλαιοσημρολογιακὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι»)

Σεβασμιώτατε,

Τὸ κατ' Ἰούλιον τρέχοντος ἔτους κυκλοφορήσαν φυλλάδιον ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «τὸ παλαιοσημρολογιακὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι», ἀνέγνωσε μετὰ σπουδῆς ἡ Διοίκησις τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁργανώσεως «Ἐνωσις Νέων Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος» ἣτις καὶ σπεύδει πάραυτα, νὰ ἀπαντήσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς χάριν Αὐτῆς καὶ μόνον τῆς Ἀληθείας. Τοῦτο πράττομεν ἐντελλόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου γράφοντός που, «ἔτοιμοι εἰς ἀπολογίαὺν παντὶ τῷ αἰτοῦντι Ὑμᾶς λόγον» (Α'. Πέτρο. 3,15).

Συμφωνοῦμεν κατ' ἀρχὴν ὅτι αἱ ἡμέραι, ἃς διερχόμεθα γέμουσιν κινδύνων καὶ ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία ἠνωμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Δὲν εἴμεθα ὅμως ἡμεῖς οἱ αἴτιοι τῆς διαιρέσεως, ὡς εἰρηνικῶς καὶ ἄνευ οὐσιώδους ἐπιχειρήματος πειρᾶσθε νὰ ἀποδείξητε· οὔτε καὶ παύομεν νὰ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ἐν γένει χριστιανικὴν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν κατηχητικῶν Σχολείων τὰ ὁποῖα συντηροῦμεν ἐκ τῶν περιοδικῶν τὰ ὁποῖα ἐκδίδομεν, καὶ ἐκ τῶν Σωματείων τὰ ὁποῖα λειτουροῦν.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω πραγματείαν σας προσπαθεῖτε νὰ πείσητε τοὺς ἀναγνώστας σας, ὅτι οἱ παλῆται πεισιμόνως καὶ ἄνευ λόγου ἐμμένουν εἰς τὰς δοξασίας των ὑπεραμυνόμενοι τῆς ὀρθότητος τῶν 13 (δέκα τριῶν ἡμερῶν). Ἐὰν τὸ ἀνωτέρω ἐξέφραζε ὡς ἀπλὴν σκέψιν οἰοσδῆποτε, δὲν θὰ ἐγεννᾶτο κἄν ζήτημα· ἡ τοιαύτη ὅμως σκέψις διατυπωμένη ὑπὸ ἐνὸς ἐπιστήμονος Θεολόγου

καὶ Ἱεράρχου μοιραίως προκαλεῖ τὸ ἐρώτημα: Πλανᾶται ἄραγε περὶ τὴν ἀλήθειαν ὁ Ἅγιος Δημητριάδος ἢ ὑποκρίνεται πλάνην; Καὶ δεδομένου ὅτι καὶ ἡ ἀπλῆ χορήγησις πτυχίου εἰς τελειόφοιτον Θεολ. Σχολῆς ἀποκλείει ἄγνοιαν ἀρχῶν βασικῶν καὶ στοιχειωδῶν τῆς Ἐκκλησίας κανόνων καὶ κατὰ συνέπειαν πλάνην, ἀπομένει ὡς λογικῶς ἰσχύουσα ἡ θέσις ὅτι ὑποκρίνεσθε πλάνην. Ὅτι δὲ ἡ ὑποκρισία πλάνης εἶναι ἠθικῶς ἐπιλήψιμος καὶ συνεπάγεται ποινὰς καὶ κυρώσεις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν διαφαίνεται εἰς τὸ γραφικὸν «οὐαὶ τοῖς λέγουσιν τὸ πικρὸν γλυκύ». Μάλιστα, Σεβασμιώτατε, ὑποκρίνεσθε πλάνην διότι γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι οἱ παλῶναι δὲν φιλονεικοῦν περὶ χρόνων ἀκριβείας, ὡς ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος ἀνομολογεῖτε εἰς τὴν 16 σελίδα τοῦ πονηματίου σας γράφοντες ἐπὶ λέξει: «Διότι ὡς ἄνθρωποι λογικοὶ καὶ ἀνεπτυγμένοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοοῦσιν ἢ νὰ μὴ ἐννοῶσιν ὅτι τοῦτο καθυστερεῖ ἤδη κατὰ 13 ὀλοκλήρους ἡμέρας». Καὶ ἀφοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, Σεβασμιώτατε «ὡς ἄνθρωποι λογικοὶ καὶ ἀνεπτυγμένοι δὲν εἶναι δυνατόν» νὰ φρονοῦμεν οὕτω, ὀφείλομεν νὰ διατυπώσωμεν τὴν θέσιν μας κατὰ τρόπον σαφῆ, ὥστε νὰ διελέγξωμεν καὶ τὴν Ὑμετέραν περὶ τὸ πλανᾶσθαι ὑποκρισίαν καὶ εἰς πάντα ἀπροκατάληπτον ἐρευνητὴν νὰ παρουσιάσωμεν τὸ ζήτημα ὡς ἔχει.

Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους, κατὰ μείζονα δὲ λόγον εἰς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅτι ὁ Θεῖος Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας ἔθεσε ὡς βάσιν αὐτῆς τὴν Ἐνότητα εὐχηθεὶς δι' αὐτὴν ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἀθάνατον ἐκείνην νύκτα τῆς Γεσθημανῆς. «Πάτερ τήρησον Αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς καὶ ἡμεῖς». Τὴν ἐνότητα αὐτὴν ἀνήγαγεν εἰς ἄρθρον τοῦ Συμβόλου, εἰς πιστευτέαν ἀλήθειαν, εἰς δόγμα δηλαδὴ ἡ Β'. Οἰκουμενικῆς Σύνοδος. «Καὶ εἰς Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Ἡ ἐνότης αὐτή, ἀπολύτως ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Σωτηριώδους ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, δὲν νοεῖται μόνον ὡς Ἐνότης Πίστεως, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐνότης ἐν τῇ λατρείᾳ. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ τὸν ἀπλοῦν Χριστιανόν, τὸν μὴ δυνάμενον νὰ κατέχη ὀλοκλήρον τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῇ λατρείᾳ ἐνό-

της ἔχει πρακτικὴν σπουδαιότητα. Δηλαδή κατὰ τὰς Χριστιανικὰς ἑορτὰς ὁ ἀπλοῦς Χριστιανός, βλέπων νὰ συνεορτάζωσι μετ' αὐτοῦ ἄπειρα πλήθη Χριστιανῶν καὶ ἐκτὸς τῆς πατρίδος του εὐρισκόμενα ἐνισχύει τὴν πίστιν του εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς θρησκείας, αἰσθάνεται ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς συνεορτάζοντας ἀδελφούς του καὶ ἀδιαφορεῖ τελείως διὰ τὴν ἀστρονομικὴν καὶ χρονομετρικὴν ἀκρίβειαν τῆς ἑορταζομένης ἑπιτετείου.

Σκεφθῆτε τώρα, Σεβασμιώτατε, τὴν ἀποκαρδίωσιν καὶ τὴν μείωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου τοῦ χριστιανοῦ, ὅστις δὲν κατέχει ἀστρονομικὰς καὶ χρονομετρικὰς γνώσεις καὶ ὁ ὁποῖος ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν τὴν θῆν Ἰανουαρίου ὑποβάλλων τοὺς ὕμνους τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις» φθάνει ἀεροπορικῶς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὅχι εἰς κέντρον τῆς Δύσεως διότι εἰς αὐτὰ κατευθύνονται μόνον οἱ Ἱεράρχαι τῆς κραιτούσης Ἐκκλ. πάντοτε, ἀλλ' εἰς τὴν κοιτίδα τὴν χριστιανικῆς θρησκείας, τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ ἀκούσῃ ἐκεῖ «Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου» !

Θὰ ἔχη κάθε λόγον νὰ διαλογισθῇ ὁ χριστιανός μας «Παλαβώσανε οἱ παπᾶδες δὲν ξέρουν τί κάνουν. Ἄλλα στὴν Ἀθῆνα, ἀλλὰ ἐδῶ». Σκανδαλίζεται τότε ἡ συνείδησίς του, ψυχραίνεται καὶ μεταβάλλεται εἰς ἀπωλωλὸς πρόβατον.

Ὅχι λοιπόν, Σεβασμιώτατε, τὸ ἰδανικόν μας ἡ χρονικὴ ἀκρίβεια, ἀλλ' ἡ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων. Ὁ Χριστὸς δὲν ἐδίδαξε ἀστρονομίαν, ἀλλ' ἀγάπην καὶ ἐνότητα, ὀρθότατον ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ δηλωτικὸν τῶν ἀπόψεών μας τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὅπερ ἀναγράφετε εἰς τὴν προμετωπίδα τοῦ ἔργου σας.

Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἀντίρρησην νὰ διορθωθῇ τὸ χρονομετρικὸν σύστημα. Ἐπιμένομεν ὅμως ὅπως ἡ ἐνέργεια αὐτῆς τῆς διορθώσεως ἢ τῆς ἀλλαγῆς εἶναι καρπὸς Πανορθοδόξου Συνοδικῆς Διαγνώμης καὶ ὄχι Παρασκηνιακῆς δράσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, βλεπούσης τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰς περίοδον ἄκρως ἀνώφελον διὰ τὴν πατρίδα μας, εἰς ἐπανάστασιν καὶ ὑπὸ συνθήκας ὅλως ἀψυχολογήτους. Πολὺ ὀρθῶς ἀναφέρετε ὡς

ἐν τῶν αἰτίων τῆς ἀντιδράσεως καὶ τὴν «ἀλλαγὴν παλαιόθεν κρατούσης συνθηθείας καὶ δὴ ὑπὸ ἀνωμάλους συνθήκας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Πολιτείᾳ» (Σελὶς ε' ἐνθ' ἀνωτέρω). Εἰς ἐν μόνον σημεῖον σφάλλετε. Δὲν πρόκειται περὶ ἀλλαγῆς συνθηθείας, ἀλλὰ περὶ ἀνατροπῆς αἰωνοβίου Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος. Δὲν ἦτο ἀρομόδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἡ Ἱεραρχία ὁλόκληρος νὰ προβῆ εἰς μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν, οὔτε ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης, οὔτε δὲ διότι ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀπλῆ Διοικητικὴ περιοχὴ τυγχάνουσα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἐντεταγμένη εἰς αὐτήν. Δὲν εἶναι δὲ τυπικὴ παράλειψις δυναμένη ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ διορθωθῇ καὶ ὡς κωμικῶς ἀνέφερε καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου, διαλαμβάνουσα μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς «τὸ Νέον ἡμερολόγιον θὰ ἰσχύη, ἐφ' ὅσον τὸ ἀποδεχθῶσιν ἅπασαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι». Εἶναι παραποίησις ἀρχῆς, τῆς Συνόδου καὶ ὑποκατάστασις ἐνὸς θεσμοῦ κανονικοῦ ἐδραζομένου ἐπὶ τῶν δημοκρατικῶν ἰδανικῶν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀπὸ ἓνα δικτατορισμὸν τοῦ αἰσχίστου εἴδους.

Τὶ φρονεῖτε λοιπόν, Σεβασμιώτατε, εἴμεθα χρονολάτραι ; Ἀλλ' ἰδοὺ τὶ ἔγραφε καὶ τὶ συναπεδέχετο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως ἀείμνηστος Χρυσόστομος.

Ἐκθεσις

**Τῆς κατὰ τὸ Ἔτος 1923 συνελθούσης Ἐπιτροπῆς
πρὸς μελέτην τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος
ἀπὸ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀπόψεως.**

Πρὸς τὸ Σὲν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Λαβόντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, *ἀν καὶ ἀνεξάρτητοι ἐσωτερικῶς, εἶναι ὁμῶς στενῶς συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλας καὶ ἠνωμένοι διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦσαι μίαν καὶ μόνην, τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.* Καὶ συνεπῶς οὐδεμία τούτων δύνα-

ται νὰ χωρισθῆ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῆ νέον ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῆ σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων.

Ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μεταβάλλῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον αὐτῆς, εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ὀφείλει, ἵνα μὴ ἀποσχισθῆ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ οὐ μόνον τὴν ἐνότητα καὶ ἁρμονίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θέλει καταστρέψῃ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς μειώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἐθνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀσύμφορον καὶ ἐπιζήμιον, καὶ δέον νὰ συνεννοηθῆ προηγουμένως, ὡς ἀποφαίνεται ἀνωτέρω καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν (κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 20 Μαΐου 1919) μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν...

Διὰ πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους κρίνομεν πρέπον νὰ διατηρηθῆ ἐν ἰσχύϊ ὡς ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον τὸ Ἰουλιανόν, καθόσον δηλαδὴ ἀφορᾷ καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, μέχρις οὗ νὰ συνεννοηθῶσι καὶ συνεναιώσῃν εἰς τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Ὅθεν μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ μελέτην τοῦ θέματος, ὡς καὶ πάντων τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸ ζητημάτων, συνετάξαμεν τὸ σχέδιον νόμου, ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 1923

Ἡ ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου Ἐπιτροπὴ

Γ. Κοφινᾶς

Δ. Αἰγινίτης

Χρυσόστομος Παπαδόπουλος

Π. Τσιτσεκλῆς

Ἄμ. Ἀλιβιζᾶτος

Ἀκριβῶς δὲ οἱ λόγοι αὐτοὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐπιστήμονος γεννοῦν εἰς τὰς συνειδήσεις μας ὑπονοίας, ὅσον ἀφορᾷ τὰ κίνητρα καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως. Διότι δύο τινὰ θὰ συμβαίνουν ἢ ὡς ἐπιστήμων δὲν ἔγραφε ὅ,τι ἔπρεπε ἢ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἐνήργει ὅπως ἔπρεπε. Τώρα ὅτι εἶναι μετριώτερον διὰ τὸν μεταστάντα προτιμήσατε.

Γνωρίζετε, Σεβασμιώτατε, ὅτι ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρυθμίσις κατεδικάσθη ὡς παπικὴ προσπάθεια διεισδύσεως εἰς τὴν

᾽Ορθόδοξον ᾽Ανατολὴν ἀπὸ τὰς Συνόδους ἐν Κων)πόλει τὸ 1583, 84 ;

Συνεκλήθη μείζων Σύνοδος διὰ τὰ τακτοποιήσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτάς, ὡς διακελεύουσιν οἱ κανόνες ; ᾽Απαντήσατέ μας καὶ μὴ προχειρολογεῖτε παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς.

Γνωρίζετε, Σεβασμιώτατε, ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ πράξει τῆς Διοικούσης ᾽Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διεξάγεται μία κωμωδία ἀναξία τοῦ γοήτρου τῆς ᾽Εκκλησίας καὶ μὲ πλείστας ὄσας συνεπείας ; Γνωρίζετε δηλαδή ὅτι ἔχετε ἓνα ἡμερολόγιον τὸ Γρηγοριανὸν διὰ τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς καὶ ἓνα, τὸ Ἰουλιανὸν διὰ τὰς ἐκ τοῦ Πάσχα ἑξαρωμένας τοιαύτας ; Γνωρίζετε ὅτι τὸ γεγονός αὐτὸ ἐπιφέρει συμπέσειν κανονικῶν καὶ τυπικῶν διατάξεων διὰ τὰς ἑορτὰς ποὺ συμπέτουν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα, ὥστε ἕκαστος ἱερεὺς κατὰ βούλησιν νὰ ὀυθμίξῃ τὴν ἀνωμαλίαν ἢ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ κατὰ πάντα ἀξιοσεβάστου κ. Φαρλέκα ; Γνωρίζετε, Σεβτισμιώτατε, ὅτι διὰ τῆς μονομεροῦς αὐτῆς μεταρρυθμίσεως ἐγένετε, σχισματικοί, ἔναντι τῶν παραμενουσῶν ᾽Εκκλησιῶν αἵτινες δύνανται συνεργόμενοι εἰς Σύνοδον νὰ Σᾶς ἀποκηρύξουν καὶ ἐπισήμως Σχιματικούς ;

Ἀξιούμεν ἀξιοπρεπῆ ἀπάντησιν εἰς ὅλα αὐτὰ καταγέλοντες ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀνανδρον φυγομαχίαν τὴν γνωστὴν σιωπὴν. Δὲν εἶναι ζήτημα ἰσχυρογνωμοσύνης οὔτε φανατισμοῦ, ἀλλ' οὔτε καὶ συνηγορία διὰ τὴν ὀρθότητα τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἢ ὑπόθεσις. Εἶναι ζήτημα, ᾽Εκκλησιαστικοῦ γοήτρου. Εἶναι ζήτημα ἐνότητος τῆς ᾽Εκκλησίας. Ἐπιθυμοῦμεν εἰς πάντα νὰ ἔχῃ τὸν λόγον ἡ Σύνοδος, διὰ πάντα νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ κανόνες, ἐν πᾶσι νὰ ἐπικρατῇ τὸ ᾽Ορθόδοξον ᾽Εκκλησιαστικὸν πνεῦμα. Τὰ ἐναντία πάντα τὰ θεωροῦμεν προδοσίαν. Καὶ εἶναι προδοσία. Ὀλόκληρος δὲ ἡ νεωτέρα ᾽Εκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῆς ᾽Ανατολῆς ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν αὐτοκεφάλων ᾽Εκκλησιῶν μέχρι σήμερον, εἶναι μία συνεχῆς προδοσία ἐκ μέρους τῶν φρουρῶν τῆς ᾽Ορθοδοξίας.

Καὶ αὐτὰ μὲν ἀρκετὰ νομίζοντες ὡς πρὸς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζομεν περαίνομεν, ἀπαντῶντες ἐν συνεχείᾳ εἰς

ἄλλα φαιδρὰ ἢ κακόβουλα τῆς Ὑμετέρας ἐργασίας σημεῖα. Θυμηδίαν προεκάλεσαν, τὰ ἀποτελέσματα τῆς Στατιστικῆς Σας, Σεβασμιώτατε, ἀλλὰ καὶ ἡ μέθοδος αὐτῆς. Καὶ ἐρωτῶμεν ποία Δημοσία ἀρχὴ συνέλεξε ὑπευθύνως καὶ ἐπακριβῶς τὰ στοιχεῖα τῆς στατιστικῆς ; καὶ μὲ ποῖον τρόπον ;

Οἱ ἐγκέφαλοι τῶν ἀρχιερέων οὐδαμῶς δυνάμενοι νὰ ἔχωσιν τὴν εὐθύνην Δημοσίας Ἀρχῆς, δύνανται φυσικὰ νὰ φαντάζωνται ὅχι ὅμως καὶ νὰ ἐκφέρωσιν στατιστικὰ πορίσματα. Ἀπορίας δὲ ἄξιον τυγχάνει καὶ ἐλέγχει αὐτόχρομα τὴν ἀκρίβειαν τῆς Στατιστικῆς σας ὁ ἐξακριβωθείς ἀριθμὸς τῶν εἰς Ἀθήνας Παλιτῶν. Ἀποφαίνεσθε εἰς τὸ πονημάτιόν σας ὅτι εἰς τὸ κλεινὸν τῆς Παλλάδος ἄστει ὑπάρχουσι 12.705. Ἀκρίβεια Μαθηματική ! Οὔτε 12.704 οὔτε 12.706 ! Τώρα τὸ πῶς ἠδυνήθητε εἰς μίαν πύλιν μὲ διαβατικὸν πληθυσμὸν καὶ διαφόρων θρησκευτικῶν δοξασιῶν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ὁ ἔλεγχος τῆς κινήσεως τῶν ἐνοριῶν καὶ ἐνοριτῶν, νὰ ἐξαγάγητε τὸσον ἐπακριβὲς συμπέρασμα εἶναι ἐκπληκτικόν ! Ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς γνώμης διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ.

Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον, Σεβασμιώτατε, νὰ μᾶς εἰπῆτε μόνον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βόλου πόσοι Παλαιοημερολογῖται ὑπάρχουν ; Οὔτω λοιπὸν ἡ Στατιστικὴ σας λαμβάνει τὸν χαρακτῆρα τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Καραγκιόζη ! !

Λυπούμεθα τῷ ὄντι, Σεβασμιώτατε, βλέποντες ὑμᾶς προβαίνοντες εἰς ἄνευ στοιχείων κατηγορίαν καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς κατασυλοφάντησιν τῶν Παλιτῶν. Τὸ τοιοῦτον δηλοῖ μικρότητα ἀναξίαν τοῦ ἀξιώματός Σας. Εἶναι ὅμως καὶ τελείως ἀνακριβής. Δὲν καυχώμεθα ὅτι ἔχομεν εἰς τὴν παράταξίν μας ἀγγέλους. Ὡς ἄνθρωποι δύνανται νὰ ὑποπέσουν εἰς ἀνθρώπινα σφάλματα. Ὅταν ὅμως ἡ διαπίστωσις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν κατὰ φαντασίαν ἐν πολλοῖς σφαλμάτων, γίνεται ἐκ μέρους ἑνὸς καθεστῶτος μὴ καυχωμένου διὰ τελειότητα καὶ ἀρετὴν ἀλλ' ὄζοντος καὶ ἐν πολλοῖς, μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν λαϊκὴν παροιμίαν καθ' ἣν «μὴ ἀραπίνα γέλαγε μὲ τὴν μαυρίλα τοῦ παιδιοῦ της» ! Στρέψατε τὸν φακὸν τῆς ἐρεῦνης σας εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς διὰ νὰ διαπιστώσετε σω-

ρείαν ἐκτρόπων καὶ σκανδάλων. Ἐχετε νὰ ἐπιδείξητε Ἱεράρχας ἐγκαταλείψαντες τὸ ποίμνιόν των καὶ παραμένοντας εἰς Ἀθήνας ἔχετε νὰ ἐπιδείξητε Ἀρχιεπίσκοπον ἀντικαταστήσαντα τὸ καλυμαύχιον μὲ τὸν διπλωματικὸν πῖλον καὶ τὸ ἡγεμονικὸν στέμμα ἔχετε νὰ ἐπιδείξητε συνεργασίαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους δι' ἀνάκτησιν Ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων ἔχετε νὰ ἐπιδείξητε καταπάτησιν ἀλλοτρίως ἐπισκοπῆς ζῶντος τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου δηλαδὴ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔκφρασιν μοιχοστασίαν ἔχετε νὰ ἐπιδείξετε ἐκκλησιαστικὸν προϊστάμενον ἐν Μασσαλία διενεργοῦντα ἐράνους ὑπὲρ τῶν συμμοριτῶν ἔχετε νὰ ἐπιδείξητε διαφθορὰν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου, παραλυσίαν, ἀνηθικότητα ἅτινα πάντα σιωπῶμεν διὰ τὸ γόητρον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ποῦ τὸ ἱεραποστολικὸν σας ἔργον; Ποῦ ἡ μέριμνα διὰ τὴν νεότητα; Ποῦ οἱ ἔξομολόγοι σας; Ποῦ τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὸ γόητρον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως; Νύκτωρ σᾶς ἠνόηλησε μέλος τῆς παρατάξεώς μας ἐν Βόλῳ, παρακαλῶν νὰ ἐνεργήσητε διὰ νὰ παύσῃ ἡ διακωμώδησις τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων εἰς τὸ Κέντρον «Ἀχίλλειον» καὶ ἠκούσθη ἡ φωνὴ του, ὡς φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ μὲ τοιοῦτον ἐνεργητικόν, Σεβασμιώτατε, στρέφετε τὰ βέλη ἐναντίον μας; Ἐρωτᾶτε: Τί θὰ ἀποκομίσῃ τις «ἐὰν ἐξετάσῃ τοὺς οὕτω κοπτομένους, ἂν ἔξομολογοῦνται, ἂν μεταλαμβάνωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων καὶ φυλλάττουσι τὰ ἄλλα παραγγέλματα τῆς Ἐκκλησίας;» Σᾶς λέγομεν λοιπὸν κατὰ γενικὸν κανόνα, διότι ὑπάρχουν αἱ ἔξ αιτίας σας δημιουργηθεῖσαι ἔξαιρέσεις, παρατηρεῖται εἰς τὰς τάξεις μας σεμνότης ἥθους, οἰκογενειακὴ αὐστηρότης, ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ πνεῦμα κοινωνικόν. Ἀπέναντι δὲ τῶν ὄσων καταμαρτυρεῖτε εἰς ἡμᾶς σᾶς προκαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιδείξετε συγκεκριμένους περιπτώσεις καὶ ἀσεβείας πρὸς ἱερά καὶ ὅσια, καὶ ἀναβαπτισμοῦ νηπίων καὶ διαπράξεων ἐγκλημάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταπάτησιν τοῦ Ἁγίου Ἄρτου θὰ γνωρίζετε ὅτι τοιοῦτον ἄθλον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μόνον ὁ Ἅγιος ἀδελφὸς Ὑμῶν Φωκίδος, ὅστις βαρβαρότατα καὶ ἀσεβέστατα κατεπάτησε Ἅγιον Ἄρτον Παλῆτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκκλησιαστικούς μας ἡγέτας καυχώμεθα δι' αὐτούς. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν φέρει μετάλλια δόξης καὶ

ζωηρὰ τὰ στίγματα τῶν διωγμῶν καὶ ἐπιβουλῶν τῶν ἀλλογενῶν στοιχείων τῶν ἐπιβουλευομένων τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας. Ὅτε ἦτο Ἐπίσκοπος Πελαγονίας ἦτο ἱεραπόστολος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἡ ζωὴ του εἶναι ἕνας διαρκῆς ἀγὼν διὰ τὰ ὠραῖα ἰδανικά, ἀλλὰ καὶ μία παράλληλος Νίκη. Ὁ Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος, παραστάτης τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐγεύθη ὅλων τῶν πικριῶν καὶ κακώσεων αὐτοῦ ἀποσπᾶσας δικαίως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀντήλλαξε ἐνωρίτατα τὴν μαλακὴν στρωμνὴν μὲ τὸ βραχῶδες ἔδαφος τῆς ἐκστρατείας. Ἀντὶ δὲ νὰ κατευθυνθῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν προετίμησε τὰ πεδία τῶν μαχῶν χάριν τῆς σωτηρίας καὶ Χριστιανικῆς παρηγορίας τῶν τέκνων του. Τούτου ἕνεκεν καὶ ἡ Πατρις ἐτίμησε τοῦτον μὲ πλεῖστα παράσημα καὶ διὰ τοῦ ἀριστείου ἀνδρείας. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Διαυλείας, μὲ θερμὴν πίστιν καὶ ἰσχυρὰν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, ἠδυνήθη παλαίων μὲ πλείστας ὄσας ἀντιξοότητας νὰ καιαγάγη πρωτοφανῆ κοινωνικὸν θρίαμβον. Νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος θαυμάσιον καὶ καθ' ὅλα ἄρτιον ὄρφανοτροφεῖον καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν καρδίαν του εἰς στέγην παντὸς δεομένου. Διὰ τοῦτο δὲ τὸν ἐτίμησεν ἡ Ἀκαδημία ἀπονείμασα τὸ ἀριστεῖον Ἀρετῆς. Ἀναλαμβάνοντες δὲ τὴν ἡγεσίαν τῶν γνησίων Ὀρθοδόξων ἐκ πεποιθήσεως ἐστερήθησαν καὶ κοινωνικῶν προνομίων καὶ ἐπιζήλων θέσεων δεχόμενοι καθ' ἑκάστην καὶ πικρίας καὶ εἰρωνείας καὶ σχόλια. Νὰ διατὶ καυχώμεθα διὰ τὴν ἡγεσίαν μας. Δὲν ἐπτώχευσαν πλήρη ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα. Δὲν εἶναι ἀλλοτριεπίσκοποι. Εἶναι ἀγωνισταὶ καὶ ἀγνοὶ ἰδεολόγοι. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ διὰ τὴν Χριστιανικὴν Κοινωνικὴν δρᾶσιν μας, μάθετε ὅτι ὑπάρχουν θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις νέων καὶ νεανίδων. Ὑπάρχουν φιλόπτωχα ταμεῖα τὰ ὅποια διαθέτουν ἄρκετὰ ποσὰ χάριν τῆς φιλανθρωπίας ὑπάρχουν ὄρφανοτροφεῖα. Ὅλα αὐτά, Σεβασμιώτατε, δὲν φανταζόμεθα νὰ τὰ θεωρῆτε καρπὸν τυφλοῦ καὶ ἐμπαθοῦς φανατισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ πονημάτιόν σας «πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν αὐτῶν κηρύττουσι πρὸς τοὺς ἀπλοῦκοὺς χριστιανοὺς ὅτι ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου ἐφράγκεψε», σᾶς πληροφοροῦμεν τὰ ἐξῆς :

Ἡ ὀρθόδοξος Συνείδησις ἐκ διαισθήσεως κινουμένη δύναται νὰ διελέγξῃ ἐκκλησιαστικὰς ἐνεργείας καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν κατὰ τρόπον αὐθεντικώτερον καὶ τῶν Συνόδων ἀκόμη. (Μὴ λησμονεῖτε τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Κων)πόλεως).

Ὅταν λοιπὸν ὁ ἐκ φύσεως εὐσεβὴς λαὸς μας, βλέπει τὰς ἀκαταστασίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐπικρατοῦσαν διαφορὰν τὰ συνεχῆ ταξείδια καὶ τὰς χονδροειδεῖς ἐρωτοτροπίας μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς παράγοντας τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ· ὅταν βλέπῃ τελείαν ἀδιαφορίαν διὰ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῶν Ἱεροσολύμων καὶ συνεχῆ παρουσίαν τῶν παραγόντων του εἰς Λάμπεθ καὶ Ἀμερικὴν· ὅταν βλέπῃ ἐπισκόπους νὰ ἀδιαφοροῦν διὰ Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις καὶ διατάξεις καὶ νὰ πειθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἀμφισαν τὰ κόλυβα τῶν μνημοσύνων· ὅταν βλέπῃ Ἀρχιεπισκόπους νὰ διαφιλονικοῦν διὰ τὴν κεφαλὴν τῶν διπλωματικῶν πῖλον, ἡγεμονικὸν στέμμα καὶ παπικὴν τιάραν· ὅταν τὰ βλέπῃ ὅλα αὐτὰ ὁ βροντοφωνήσας ἐν Κωνπόλει λαὸς τὸ «καλύτερα σαρίκι τούρκικο παρά τιάρα παπική» δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς πῆ κανεῖς ὅτι ἐφράγκεψε ἡ Ἐκκλησία. Τὸ βλέπουν μόνοι των· τώρα οἱ εὐσυνειδητότεροι καὶ οἱ προσεκτικώτεροι διαβλέπουν εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου προσπάθειαν συμφωνίας μὲ τὴν Δύσιν (ὁμοίαν μὲ ἐκείνη τοῦ σκευωρεῖται εἰς Ἀμστερνταμ) ἐπὶ καταφανεῖ ἀποστασίᾳ ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἴδου λοιπὸν ἡ σημασία τῆς λέξεως «ἐφράγκεψε» ποῦ τόσον σᾶς ἐσκανδάλισε. Τί λέτε γιὰ ὅλα αὐτὰ; Ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν λευκότητα τοῦ ἀράπη.

Ἀναφέρετε εἰς τὴν 16ην σελίδα τοῦ πονηματίου σας, ὅτι «διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ Παλαιοημερολογιτισμοῦ θὰ ὠθήσωμεν τοὺς Σλαυοφώνους τῆς Μακεδονίας πρὸς ἓν νέον εἶδος Βουλγαρικοῦ σχίσματος καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ φυλετικὸν φρόνημα τῶν εἰς νέας χώρας ξενοφώνων χριστιανικῶν μειονοτήτων. Σεβασμιώτατε, τὸ ἀνωτέρω εἶναι ἓνας χονδροειδὴς παραλογισμός· ἀποροῦμεν δὲ πῶς ἤκουσαν ἠρέμως οἱ ἱεράρχαι τὰς ἀνωτέρω ἀνοησίας. Σᾶς ἐρωτῶμεν Ἁγίε Δημητριάδος: Πότε ὑπάρ-

χει κίνδυνος Σχίσματος καὶ πότε ἐνισχύεται τὸ φυλετικὸν φρόνημα: ὅταν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀκολουθῇ τὴν αὐτὴν μὲ τὰ Βαλκάνια Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἢ ὅταν διαφέρῃ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Βαλκανίων; Πρὸς Θεοῦ ὄχι τόσον ἰσχυροειδῆ λογικὰ σφάλματα. Διὰ τοιοῦτος κίνδυνος δὲν ὑπῆρχε πρὸ τοῦ 1925; Διότι τώρα δύνανται οἱ συκοφάνται γείτονές μας οἱ ἐποφθαλμιῶντες ἐδάφη τῆς προσφιλοῦς μας πατρίδος, νὰ διαβάλωσι τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς μειονότητάς των, ὅτι ἐπρόδωσεν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ νὰ προκαλέσωσιν ἀνωμαλίαν καὶ ταραχάς. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει. Καὶ θὰ λάβῃ τρομακτικὰ διαστάσεις ἐὰν δὲν ἀρχίσῃ ἡ λογικὴ καὶ τὸ Ὄρθόδοξον πνεῦμα νὰ κατευθύνουν τοὺς Ἕλληνας Ἱεράρχας.

Πόσον τῷ ὄντι πονόψυχος φαίνεσθε ὅταν ὁμιλῆτε διὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς νεοημ. καὶ παλ. τὴν ὁποίαν νομίζετε πραγματοποιουμένην ἐὰν δὲν λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ μέτρα τῆς; Σᾶς λυπούμεθα ἀναλογιζόμενοι συγχρόνως τὴν σοφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λογίου «νὰ σὲ κάψω Γιάννη νὰ σ' ἀλείψω λάδι» τὸ ὁποῖον κυριολεκτεῖται θαυμάσια. Κόπτεσθε διὰ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προξενήσατε. Τώρα σκέπτεσθε τὴν ἀσχημίαν τῆς διαιρέσεως τὴν ὁποίαν προκαλέσατε. Μὰ καὶ λίγη ντροπὴ χρειάζεται, Σεβασμιώτατε, ἐκτὸς ἐὰν τὴν διαθέσατε ὅλην εἰς τὴν χώραν τοῦ Κολόμβου, ὅπου καὶ διηρέσατε τὸν Ἑλληνισμόν εἰς 2 (δύο) ἀντιθέτους παρατάξεις.

Ἀναφέρετε εἰρωνικῶς, Ἁγιε Ἱεράρχα, ὅτι ἐπικαλούμεθα θαύματα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόψεών μας, ἅτινα ἀποκαλεῖτε καὶ «ψεῦδοθαύματα». Διὰ τῆς φράσεως δὲ αὐτῆς ἀρνεῖσθε τὴν δυνατότητα θαυμάτων. Ἄγνοεῖτε ὅμως ὅτι ὁ οὐσιώδης παράγων τῆς θαυματουργίας εἶναι κυρίως ἡ πίστις τοῦ ἀτόμου, ἀνεξαρτήτως τοῦ οἴουδήποτε φρονήματός του. Διὰ τοιοῦτον νὰ μὴ συμβαίνωσιν καὶ παρ' ἡμῖν θαύματα ἔφ' ὅσον μάλιστα τὰ μέλη μας, ἐκ λόγων ἀγνῆς πίστεως, δέχονται τὸν καταγιισμόν τῶν σχολίων καὶ δὴ ἐκ στόματος Ἀρχιερέων; Ὁχι λοιπὸν τόσον ταπεινὴ δημοκοπία.

Ἐκεῖνο ποῦ εὐκόλως διαπιστώνει κανεὶς εἰς τὴν πεφωτισμένην πραγματείαν σας, εἶναι ἡ ἔλλειψις στοιχειώδους γνώσεως:

τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας. Οὕτω ἀγνοεῖτε παντελῶς τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ὡς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν σχέσεων πού πρέπει νὰ ὑπάρχουν μεταξύ των, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν αὐταὶ τὸ ἀρραγὲς καὶ ἁρμονικὸν σύνολον τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐκτοξεύετε δὲ εἰς τὸν πρόλογον τῆς πραγματείας κανονικὰ ρητά, δίκην λίθων κατὰ θαλάσσης, ἀγνοοῦντες προφανῶς τὴν σημασίαν των ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἱστορικὴν βάσιν των. Οὕτω ἀναγράφετε «τῶν πλειόνων ἢ ψῆφος κρατεῖτω». Ἀλλὰ τίνες οἱ ἐν τῷ ῥητῷ πλείονες ὧν ἢ ψῆφος πρέπει νὰ ὑπερισχύῃ; Ἀσφαλῶς ὄχι τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἱεραρχίας, ἀλλὰ τῆς Συνόδου τῆς συγκαλουμένης δι' ἓν ζήτημα. Εἰς δὲ τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν ὄχι μόνον δὲν ὑπῆρξαν πλείονες, τῶν ὁποίων ἴσχυσε ἢ ψῆφος, ἀλλὰ ἀπ' ἐναντίας ἀπέτρεψαν τὴν ψῆφον τῶν πλειόνων αἱ μηχανοραφαὶ ἱεροσχῆμου ἐν Ἀθήναις σπείρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γεγονός, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν σας ἐνισχύει τὴν θέσιν τῆς καινοτομησάσης Ἱεραρχίας, καθ' ἣν ἢ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀπώλεσε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν «ἐνῶ οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἔκρινεν ἀξίους κοινωνίας τοὺς ἀποσχισθέντας ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παλίας» ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς :

«Ἀμοιβαία Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπικοινωνία» ὡς τὴν ἀποκαλεῖτε ὑπάρχει καὶ μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν. Ποσάκις δὲν ἐθεάθη ὁ Ἱερωμένος διπλωμάτης πλησίον ἐπισκόπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, μεθ' ὧν μάλιστα μὲ μεγαλοπρέπειαν φουσκωμένου Ἰνδιάνου συνεδόξασαν τὸν Θεὸν εἰς Ἀγγλικανικὰ Τεμένη; Ὅταν λοιπὸν τὰ σύνορα τὰ διαχωρίζοντα Ὀρθοδόξους καὶ αἰρετικούς ἐξεμηδενίσθησαν ἀπὸ τὴν προδοτικὴν φιλοδοξίαν τῶν Ἐπισκόπων τῆς Κ. Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι καθόλου περίεργον ὅτι ἢ πονηρία τῶν ἰδίων διετήρησε τὴν τοιαύτην, τυπικὴν ἄλλωστε, ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τίθεται ὁμως καὶ τὸ ἐρώτημα, δύνανται αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς νὰ ἐκφρασθῶσιν ὡς κατευθύνει αὐτὰς ἢ ἐπιθυμία των ἢ ἀσκεῖται ἐπ' αὐτῶν πίεσις τύ-

που Μεταξάκη; Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν τὰς ἐπιθυμίας των, ἐκφρασθεῖσας κατὰ τὸ παρελθόν· εἴμεθα ὁμοίως καὶ εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν, ὅτι δαιμόνιοι δυνάμεις δεσμεύουν σιδηραῖς ἀλύσεσιν τοὺς πάντας καὶ ὑποχρεώνουν τοὺς σιδηροδεσμίους αὐτοὺς αἰχμαλώτους νὰ πράττουν τὰ πάντα οὐχὶ κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ κατ' ἐπιταγὴν. Αὐταὶ λοιπὸν αἱ δυνάμεις αἱ ἀποσκοποῦσαι τὴν ἑξαφάνισιν τοῦ μεγαλείου τῆς Ὁρθοδοξίας, ἠξίωσαν καὶ ἀπὸ τὰ ἄβουλα θύματά των, νὰ μὴ δημιουργήσωσιν σχέσεις ἐκκλησιαστικὰς μετὰ τοὺς παλτας. Τῶν δυνάμεων αὐτῶν ἴσως νὰ ἐλάβετε γνῶσιν καὶ πείραν ἐν Ἀμερικῇ.

Ἀλλὰ καὶ ποία ἀμοιβαία Ἐκκλησιαστικὴ ἐπικοινωνία ὑπάρχει, φερ' εἰπεῖν, μετὰ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅταν ὁ Πατριάρχης ἐορτάζη μεγαλοπρεπῶς τὴν γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἐν Βηθλεὲμ ἡμέραν προτρέπων ἀσματικῶς «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ ποὺ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς» καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν παραμένει ἀπλῶς θεατῆς, (ἐὰν παραμένει καὶ τοιοῦτος προτιμῶν ἴσως τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ τῆς πανηγύρεως) ὡς ἐορτάσας ἤδη τὴν Γέννησιν; Καὶ ἡ παθητικὴ αὐτὴ συμμετοχὴ εἶναι Ἐκκλησιαστικὴ ἐπικοινωνία; Ἡ κοινὴ λογικὴ φυσικὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λέγει ὅτι δὲν εἶναι. Ἐκτὸς ἐὰν ἡ δική σας λογικὴ, ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνίαν Ἀγγλικανῶν—Ὁρθοδόξων, δίδει εἰς τὸν ὅρον «Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπικοινωνία» τὴν ἐρμηνείαν τῆς τυπικῆς ἀνταλλαγῆς διπλωματικῶν ἐκπροσώπων.

Ἐκεῖ ὅπου, τέλος, εἴσθε Ὀλύμπιος εἰς τὰς συστάσεις σας εἶναι τὸ σημεῖον ποὺ προτείνετε ληπτέα μέτρα. Δηλαδή ἐὰν τυχὸν ἀπέμεινε ποσὸν τι γραμμαρίων εὐσυνειδησίας εἰς τοὺς ἱερεῖς σας κατόπιν τῶν ὅσων βλέπουν οἱ δυστυχεῖς καθ' ἑκάστην, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐπισκόπων των, σπεύδετε νὰ τὸ ἐξαλείψετε καὶ αὐτό. Εὐγε σας, Ἁγίε Δημητριάδος! Ἐπιθυμεῖτε δηλαδή ἀνευ χρονοτριβῆς νὰ τοὺς μεταβάλλετε εἰς ἐπαγγελματίας, μεταβάλλοντες οὕτω τὸ ὑπουργημα τῆς ἱερωσύνης εἰς βιοποριστικὸν μέσον. Σκεφθῆτε, Σεβασμιώτατε, ἓνα ἱερέα τὴν μὲν προτεραίαν νὰ τελῇ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Φώτων μετὰ τὸ Γρηγοριανὸν καὶ τὴν ἐπομένην, κατ' ἐντολήν τοῦ ἐπισκόπου του, νὰ λειτουργήσῃ τὰ

Χριστούγεννα χάριν τῶν Παλιτῶν ! Εὐγε ! Περρωτισμένη Διά-
νοια !

Σεβασμιώτατε

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ. Ἐγκαταλείψατε τὴν μέθο-
δον τοῦ ὑποκρίνεσθαι ἄγνοιαν ἢ πλάνην καὶ ἐργασθῆτε ὡς ἀρ-
μόζει εἰς ψυχικῶς μορφωμένον Ἱεράρχην. Ἡ Ἐκκλησία τῆς
ὀλοίας ἐτάχθητε φρουρός, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν ἧ ἔγεν-
νήθημεν καὶ δι' ἣν καυχώμεθα ἔχει ἀνάγκην Ἐνότητος. Ἐνώ-
σατε τὴν Ἐκκλησίαν διορθώνωντες τὰ παμμέγιστα αὐτὰ λάθη
τὰ καταρρακώσαντα τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς. Ἐπαναφέ-
ρατε αὐτὴν εἰς τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν καὶ τοποθετήσατέ τὴν εἰς
θέσιν ἐνθα ἀρμόζει τῇ Αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ἔθνους. Ἀδιαφορήσατε διὰ τὰς κρίσεις καὶ σχόλια «τῶν ἀνε-
πτυγμένων τάξεων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου», ἐκτιὸς ἐὰν ἔχετε
μετ' αὐτῶν συναλλαγὰς, διεφθαρμένων ὡς ἐπὶ τῷ πλεῖστον καὶ
ἔξω τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐκ τούτου, εὐρισκομένων.

Σκεφθῆτε, τέλος, ὅτι οἱ γράφοντες εἶναι νεαρὰ μέλη τῆς
Ἑλληνικῆς κοινωνίας, παρακαλοῦντες μὲν ὑμᾶς πατρικῶς καὶ
ἀρχήν, συνθέτοντες ὅμως τὸ «κατηγορῶ» των ἐν συνεχείᾳ διὰ τὰ
ἴσα βλέπουν. Ἀναδειχθῆτε ποιμένες καὶ ὄχι μισθωτοὶ καὶ λύ-
κοι βαρεῖς.

Ἡμεῖς εὐχόμεθα ὀλοψύχως νὰ ἐνεργήσητε πρεπόντως ἐπ'
ἀγαθῷ τῆς χειμαζομένης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ διατελου-
μεν μετὰ τοῦ προσήκοντος Σεβασμοῦ.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΧΡΟΝΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΑΣΟΥΤΗΣ